

відноситись до суджень, які нав'язуються суспільству, особливо в політичній та соціальній сферах, розрізняти маніпуляційні технології та засвоювати основи медіаграмотності.

Таким чином, навчання учнів критично мислити має велике значення як для розвитку розумових здібностей дітей, так і для підготовки їх до дорослого життя у суспільстві.

Література

1. Нова українська школа: порадник для вчителя / Під заг. ред. Бібік Н. М. – К.: ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. – 206 с.
2. Роджерс К. Гуманістическая педагогическая психология [Електронний ресурс].–Режим доступу: https://studme.org/175808284710/psihologiya/gumanisticheskaya_pedagogic_heskaya_psihologiya
3. Технологія «Читання та письмо для розвитку критичного мислення» (ЧПКМ) [Електронний ресурс].– Режим доступу: <https://www.ar25.org/article/tehnologiya-chytannya-ta-pysmo-dlya-rozvytku-krytychnogo-myslennya-chpkm.html>

УДК 37 (091)

Сесик О.О.

методист центру виховної роботи,
захисту прав дитини та громадянської освіти
ТОКІППО

ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА – КЛЮЧОВИЙ КОМПОНЕНТ ФОРМУЛИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Постановка проблеми. Останнім часом дуже багато дискусій точиться щодо новітніх підходів до педагогічної співпраці класного керівника з батьками, так званої педагогіки партнерства, та й, зрештою, щодо її вагомого впливу й значимості у формуванні особистісних компетентностей дітей та учнівської молоді.

Зважаючи на виклики сучасності, мусимо розуміти, що випускник повинен завершувати навчання у школі, не лише володіючи відповідними знаннями, але й маючи певні переконання, громадянську позицію, сповідуючи чіткі моральні цінності тощо.

Проте наразі для української освіти надзвичайно хвилюючими залишаються питання змісту і методики виховання дітей в сім'ї та школі; особливостей співпраці класного керівника, учнів та батьків; базових принципів педагогічного спілкування з дітьми тощо. Специфіка освітянської діяльності базується на тому, що учителі постійно проєктують прогнозований результат, орієнтуються на перспективу, адже виховують майбутнє держави.

Аналіз останніх досліджень. У цьому аспекті велику теоретичну допомогу можуть надати твори класиків вітчизняної і світової педагогіки, у яких розкриваються проблеми виховання, зокрема «Материнська школа» Я. А. Коменського, «Думки про виховання» Дж. Локка, «Як добиватися, щоб

батько і мати як вихователі виступали в єдності», «Важкі діти» В. О. Сухомлинського, «Книга для батьків», «Лекції про виховання дітей» та «Виступи з питань сімейного виховання» А. С. Макаренка, «Поради батькам», «Сторінки для батьків», «Звернення до батьків», «Психологія емоцій і виховання» С. Френе тощо.

Постановка завдання. Обґрунтувати доцільність і важливість правильної організації роботи класного керівника з учнями та батьками, радше співпраці з ними, яка ґрунтується на встановленні дружніх стосунків, творчому використанні методик педагогіки партнерства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сьогодні держава дещо по-іншому ставить завдання для школи. Новітній документ – Концептуальні засади реформування середньої освіти «Нова українська школа» – простою мовою пояснює ідеологію змін, які відбуваються в освіті. У ньому зазначено, що сучасна школа створюється всією українською громадою в рамках широкого суспільного діалогу, тобто ми починаємо реформу, яка на десятиріччя визначить освітній ландшафт України, бо прагнемо побудувати суспільство освіченого загалу [5].

Формула Нової школи складається з восьми ключових компонентів, одним із яких є педагогіка, що ґрунтується на партнерстві між учнем, учителем і батьками. В основі педагогіки партнерства – спілкування, взаємодія та співпраця між учителем, учнем і батьками. Учитель має бути другом, а родина – залучатися до побудови освітньої траєкторії дитини. Методичні аспекти цього підходу:

-основний акцент – спілкування, взаємодія та співпраця між учителем, учнем і батьками, які, об'єднані спільними цілями та прагненнями, є добровільними й зацікавленими співниками, рівноправними учасниками освітнього процесу, відповідальними за результат;

-школа має ініціювати нову, глибшу залученість родини до побудови освітньої траєкторії дитини;

-діалог і багатостороння комунікація між учнями, учителями та батьками змінить односторонню авторитарну комунікацію «учитель – учень».

Педагогічне спілкування з дітьми має ґрунтуватися на таких **принципах**: повага до особистості; доброзичливість і позитивне ставлення; довіра у відносинах, стосунках; розподілене лідерство; соціальне партнерство (рівність сторін, добровільність прийняття зобов'язань, обов'язковість виконання домовленостей).

Досягнення ефекту від такої співпраці гарантоване, якщо з першого дня роботи з дитячим колективом і колективом батьків класний керівник буде домагатися того, щоб і діти і батьки розуміли значення тих вимог, які школа ставить перед сім'єю; дбати про розумність та посильність завдань, які педагог пропонує для виконання; давати можливість проявляти ініціативу і підтримувати батьків у всіх починаннях, що стосуються класу й школи.

Висновки. Отже, батьки і педагоги – дві найпотужніші сили в процесі становлення особистості кожної людини, роль яких неможливо перебільшити. В обох сторін є свої переваги, свої достоїнства, своя специфіка. Ураховуючи це,

класний керівник виробляє свою стратегію діяльності, при цьому обов'язково враховуючи реалізацію основних виховних завдань: формування класного колективу як виховного середовища, що забезпечує розвиток кожної дитини; організація всіх видів групової, колективної та індивідуальної діяльності учнів; забезпечення сприятливого психологічного клімату в класному колективі; співпраця з батьками учнів як дієвий засіб та запорука успішного виховання молодого покоління.

Якщо педагог зумів налагодити довірчі стосунки з батьками, викликати у них бажання допомагати своїй дитині, підтримувати її, розвивати різнобічні таланти, можна бути певним, що своїх виховних цілей він досягне.

Література

1. Амонашвілі Ш.О. Істина школи / Пер. з російської – Подільський культурно-просвітницький Центр ім. Реріха, 2007. – 74 с.
2. Акімова О.В. Розвиток самодостатньої особистості, її соціалізація / О. В. Акімова // Наша школа. – 2006. – № 2-3.
3. Бех І. Д. Виховання особистості: підручник / І. Д. Бех. – К.: Либідь, 2008. – 348с.
4. Дем'янюк Т. Методика виховання в сучасній школі. – К., 2000.
5. Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/npas/249613934>
6. Сухомлинський В.О. Сучасні цінності у вихованні: проблеми, перспективи / В. О. Сухомлинський // Шлях освіти. – 1996 – № 1.
7. Технології формування ціннісного ставлення особистості до сім'ї, родини, людей: Метод. вісник. Вип. VI / Авт.-упоряд.: Н. Гавриш, Г. Ситник. – Рівне, 2010.

УДК 377.016

Сидорук Т. В.
майстер виробничого навчання ДНЗ
«Подільський центр ПТО»

ІНДИВІДУАЛЬНА САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ МАЙСТРА ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ

Сучасна система професійно-технічної освіти спрямована на вирішення складних завдань підготовки кваліфікованих робітників відповідно до потреб економіки держави та відповідної галузі виробництва з урахуванням нахилів, уподобань, вибраного рівня кваліфікації, світогляду. Це спонукає педагогічну спільноту до пошуку нових підходів до організації навчально-виробничого процесу, удосконалення змісту та структури, форм та методів організації навчально-пізнавальної діяльності майбутніх робітничих кадрів, впровадження сучасних педагогічних, інформаційних та виробничих технологій навчання.

У забезпеченні якісних результатів професійної підготовки кваліфікованих робітників особлива роль належить майстру виробничого